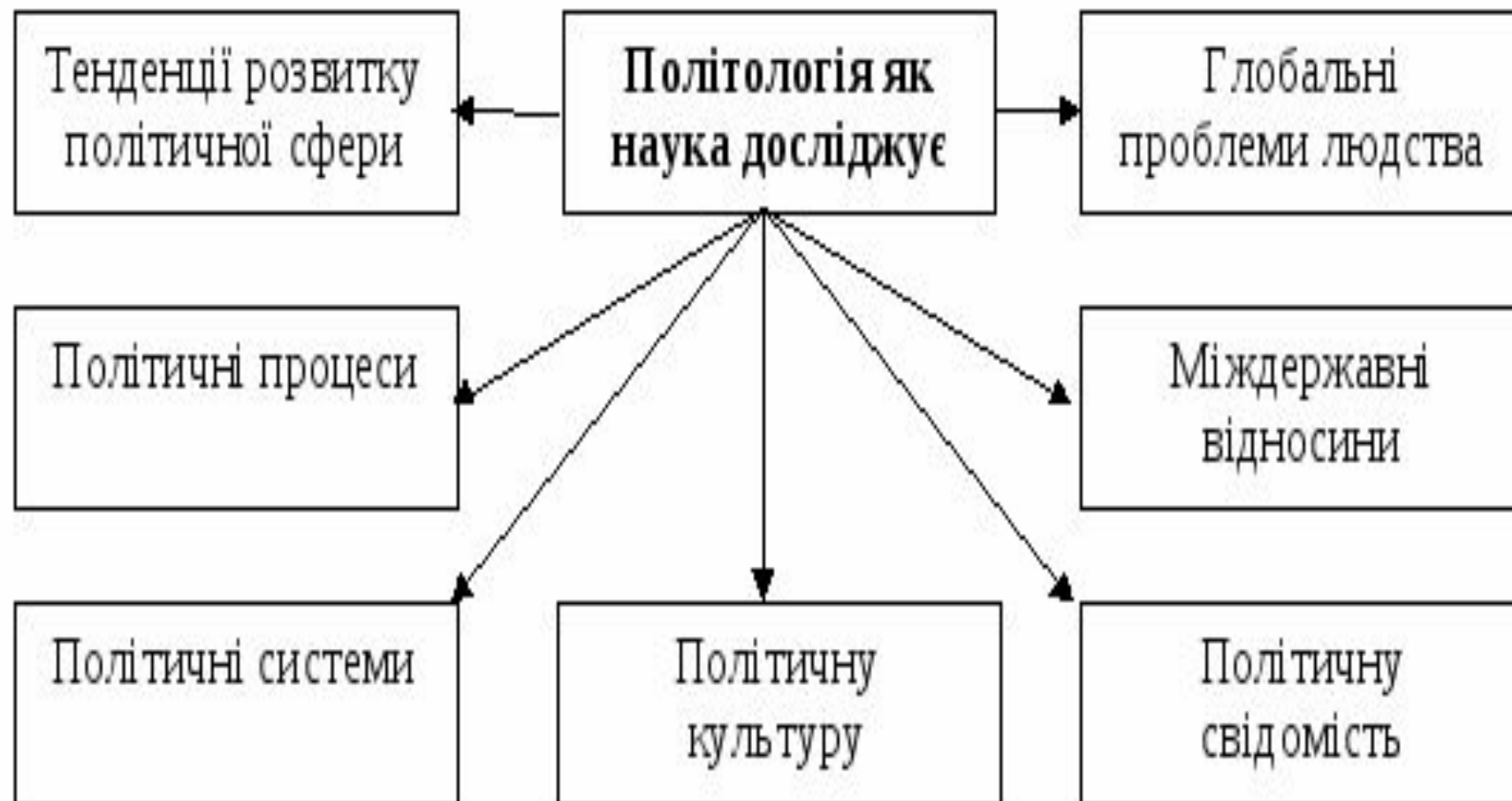

Політична культура та її основні 3 види

Політична культура - це не тільки певна система взаємовідносин громадян, відносин між владою і різними соціальними верствами і групами - це і безперервний процес виробництва і відтворення складових його елементів.

Це явище динамічне, що розвивається, збагачується мінливими реаліями навколишнього світу. Практика сприяє вдосконаленню, оптимізації політичних концепцій, організаційно-правових інститутів. Змінюються уявлення людей, змінюється їх політичну поведінку.

Політична культура кожної нації має глибокі історичні та психосоціальні нащарування.

Західні політологи Г. Алмонд і С. Верба, простежуючи особливість політичних орієнтацій, характерних для громадян різних політичних режимів, описують відмітні риси трьох типів політичної культури: "патріархальної", "подданнической" і "активістської"

«Патріархальній» політичній культурі

характерна відсутність інтересу до політичного життя, орієнтація членів суспільства на мудрість "вождя", "керівну і направляючу партію", "патріархів племен", які все знають і пояснюють.

Характерною рисою "подданнической" моделі політичної культури також є пасивність, недостатньо високий ступінь участі громадян у політичному житті. Разом з тим, представники різних соціальних шарів і груп не сумніваються в перевазі їхньої політичної системи. Їм властиві почуття не сліпого, фанатичного, а осмисленого і усвідомленого почуття патріотизму.

"Активістська" політична культура відрізняється більш високим ступенем участі громадян у політичному житті. Вони постійно стежать за політичними подіями, добре інформовані, критично оцінюють діяльність органів виконавчої влади. Через різні організаційні структури, політичні партії, громадські рухи та об'єднання проявляють своє волевиявлення.

Природно, ці моделі політичної культури в чистому вигляді не існують, вони можуть тільки співіснувати.

